

CATHARINUS ELLING (1858–1942)

SANGE TIL SHAKESPEARES «HELLIGTREKONGERSAFTEN», OP. 42 | TEXT: WILLIAM SHAKESPEARE

- 01. _____ ELSKOVSVISE (01:31)
- 02. _____ ELEGIE (03:23)
- 03. _____ DEN GANG JEG VAR KUN SAA STOR SOM SAA (01:29)

FIRE ROMANSER, OP. 41

- 04. _____ IRMELIN ROSE (02:09) | TEXT: J.P. JACOBSEN
- 05. _____ SØNDAGMORGEN (02:50) | TEXT: CHR. RICHARDT
- 06. _____ MIN SKAT (01:06) | TEXT: CHR. WINTHER
- 07. _____ DU TRYKKER MIG KYS PAA MIN PANDE (02:02) | TEXT: RUD. SCHMIDT

FEM SANGE, OP. 40

- 08. _____ FISKAREN ATT SONEN SIN (01:10) | TEXT: KR. JANSON
- 09. _____ FJUKANDE SKYER (01:57) | TEXT: KR. JANSON
- 10. _____ HO ASTRID (01:38) | TEXT: KR. JANSON
- 11. _____ NORDMANNEN (01:48) | TEXT: IVAR AASEN
- 12. _____ HØGFERD (02:15) | TEXT: IVAR AASEN
- 13. _____ SYNDEN, DØDEN (02:07) | TEXT: BJØRNSTIERNE BJØRNSON

NYE DIGTE AV KR. RANDERS, OP. 54 | TEXT: KR. RANDERS

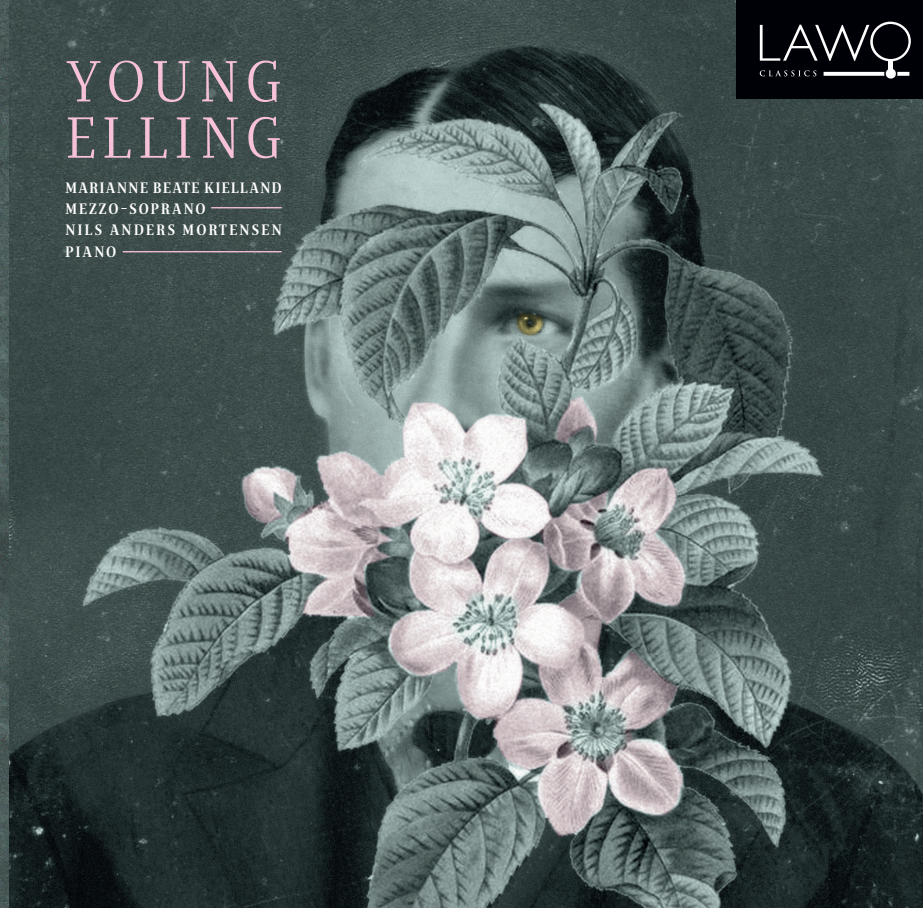
- 14. _____ MIN STOLTHED (03:09)
- 15. _____ EROTIKON (02:08)
- 16. _____ JEG VIL UD! (01:21)
- 17. _____ BØLGESKVULP (01:17)

LIEDER AUS «DES KNABEN WUNDERHORN» | TEXT: TRAD.

- 18. _____ FEUERELEMENT (00:46)
- 19. _____ HAST GESAGT, DU WILLST MICH NEHMEN (00:53)
- 20. _____ MEINER FRAUEN ROTER MUND (01:01)
- 21. _____ GELOBET SEI MARIA (01:13)
- 22. _____ HÜT DU DICH! (00:58)
- 23. _____ MORGENLIED (01:22)
- 24. _____ ROTE ÄUGLEIN (01:19)
- 25. _____ CHRISTKINDLEINS WIEGENLIED (02:06)

**YOUNG
ELLING**

MARIANNE BEATE KIELLAND
MEZZO-SOPRANO
NILS ANDERS MORTENSEN
PIANO

Det er bare sånn det er: Grieg er den komponisten som har vært og er mest betydningsfull for den norske kunstmusikken. Derfor blir mange andre komponister – kanskje spesielt fra Griegs samtid – litt glemt.

Catharinus Elling levde omtrent samtidig med Grieg, han studerte i Leipzig som Grieg, og begge var opp-tatt av og engasjerte seg i dokumentasjon av den norske folkemusikken.

Grieg har komponert mange flotte sanger, de kjenner vi godt. Elling komponerte omtrent 200 sanger, og det er svært få av disse vi hører i dag. Det som finnes innspilt av Ellingsanger fra før av, er så vidt meg bekjent platene til Ann-Helen Moen og Gunilla Süssmann (2009) samt Åse Krystad og Sergej Osadchuk (2011).

Vårt hovedønske med denne innspillingen er å komplettere utvalget av Catharinus Elling sine sanger på plate. Ingen av de sangene vi har med her, er spilt inn før. Og her finnes riktig mange juveler! Mine favoritter er blant annet *Elskovsvisen*, *Irmelin Rose*, *Ho Astrid*, *Nordmannen* (en tekst vi kjenner godt med en annen melodi) og ikke minst *Jeg vil ud!*

Ellings sanger er enklere enn det man kjenner fra den samtidige Grieg. Men mange av dem er så utrolig vakre i sin enkelhet, og noen vendinger i klaveret eller sangfraser gir en lyst til å synge eller dirigere med.

Elling var 26 år da han i 1884 skrev de første sangene på platen: *Sange til Shakespeares «Helligtrekongersaften»*. Noen år før hadde han studert ett år i Leipzig, han var musikkannmelder i Dagbladet, og kun få år før hadde han fått sitt første verk offentlig framført (i 1881).

Men Elling dro tilbake til Tyskland, og her – i 1887-88 – komponerte han sangene til tekster fra *Des Knaben Wunderhorn*. Det virker naturlig at han lot seg inspirere av disse kjente tyskspråklige tekstene når han var der, og sangene er komponert enkelt – som om han vil at de skal stå til de tyske folke-melodiene som Mahler benyttet seg av i sine *Knaben Wunderhorn*-sanger.

Elling bodde fremdeles i Berlin da han komponerte de neste sangene i den kronologiske rekkefølgen: Sangene til tekster av Janson og Aasen op. 40, samt *Fire romanser* op. 41 er datert 1888-1889. Sangene til tekster av Randers op. 53 er fra 1893. Etter dette flyttet han tilbake til Norge, og ble etter hvert en sentral person i norsk musikkliv.

Kanskje presenterer ikke vårt utvalg av sanger den mest modne komponist Catharinus Elling, men like fullt er de en del av vår norske sangskatt, og vi håper vårt publikum vil låne øre til dem og glede seg over de vakre melodiene.

// MARIANNE BEATE KIELLAND

It simply is the way it is: Grieg has been and remains the most important composer of Norwegian classical music. It is why many other composers — Grieg's contemporaries in particular — are, to some extent, overlooked.

Catharinus Elling lived around the same time as Grieg, he studied in Leipzig as did Grieg, and the two shared an abiding interest in documenting Norwegian folk music.

Grieg composed many magnificent songs; we know them well. Elling penned approximately 200 songs, and very few of them are heard today. Previous recordings of Elling's songs are, to the best of my knowledge, the albums of Ann-Helen Moen and Gunilla Süssmann (2009) and Åse Krystad and Sergej Osadchuk (2011).

With this release we wish to add to the songs of Catharinus Elling available as recordings. None of these songs have been recorded before. And they include many gems! Among my favourites are *Elskovsvisen*, *Irmelin Rose*, *Ho Astrid*, *Nordmannen* (a text well known by a different melody), and, not least, *Jeg vil ud!*

Elling's songs are simpler than those of Grieg's from the same time. Yet many of them are so extremely beautiful in their simplicity, and certain piano or vocal phrases inspire the urge to conduct or sing along with the music.

Elling was twenty-six in 1884 when he wrote the first songs on this recording: *Songs to Shakespeare's «Twelfth Night»*. The first public performance of one of his works had been in 1881, and he had studied a year in Leipzig. Now he was a music critic for the newspaper Dagbladet.

But Elling returned to Germany, where in 1887-88 he composed the songs to texts from *Des Knaben Wunderhorn*. It seems natural that he should have been inspired by these well-known German texts while he was there, and the songs are simple compositions — as if wanting them to suitably match the German folk melodies that Mahler used for his own *Knaben Wunderhorn* songs.

Elling was still living in Berlin when he composed the next songs in the chronological sequence: The songs to texts of Janson and Aasen op. 40, together with *Fire romanser* op. 41, date from 1888-89. The songs to texts of Randers op. 53 are from 1893. Then he moved back to Norway and became a central person in Norwegian musical life.

Although our selection of songs may not present the composer Catharinus Elling at his most mature, they belong nonetheless to the Norwegian treasury of song, and we hope that each of our listeners will lend an ear and find delight in the lovely melodies.

// MARIANNE BEATE KIELLAND

CATHARINUS ELLING

MELLOM TYSK ROMANTIKK OG NORSKE FOLKETONER

Catharinus Elling (1858-1942) hadde et langt og allsidig virke i norsk musikkliv. Han gjorde en betydelig innsats på flere områder, og i nyere tid er det særlig hans innsamling av folkemelodier som er blitt stående. På denne CD kommer et utsnitt fra hans store sangskatt som omfatter ca. to hundre solosanger med klaver.

Han fikk tidlig pianoundervisning av sin mor. Med en far som var cellist og en søster som ble sangerinne, ble det mye musikk i barndomshjemmet. Han begynte først på en løpebane som filolog og tok embetseksamen i historie, engelsk og fransk. Samtidig lokket musikken, og han skrev sine første komposisjoner som 18-åring. Han søkte utdanning og dro til Tyskland, først til Leipzig slik som Grieg og mange andre norske komponister. I slutten av 1880-årene var han i Berlin, og da hadde han hatt sitt gjennombrudd i Kristiania med fremførelser av sanger og orkesterverker.

Det betydde mye at Edvard Grieg skrev en rosende omtale i Bergens Tidende i 1885 og brukte uttrykk som lyrisk begavelse, kjernesunn og med en egenartet karakter. Samtidig satte Grieg sangene til den femten år yngre Elling på sine egne konsertprogrammer.

BERLIN

I 1890-årene var Elling igjen i Berlin, nå sammen med sin hustru Ulrika. Hun arbeidet som fysioterapeut og tjente penger for dem begge. Han arbeidet på intet mindre enn en opera, og denne ble framført i 1897 i Kristiania av et svensk operaselskap. *Kosakkerne*

ble betegnet av anmelderen i Morgenbladet som *den første store norske opera på norsk grunn og er således en banebryter*. I 1890-årene komponerte Elling også to symfonier og senere en fiolinkonsert, og han har skrevet kammermusikk og korverker, bl.a. da han var dirigent for mannskoret Drammens Sangforening.

Tiden i Berlin betydde en ny innsikt i den tyske tradisjonen fra Mendelssohn, Schumann og fremfor alt Johannes Brahms (1833-97). Nordmannen hadde omgang med Brahms og hans krets og fikk sterke inntrykk, noe man merker særlig i klavermusikken til Elling.

Han var musikkannmelder og skribent i Dagbladet og Morgenposten og i flere tidsskrifter, en skarp sådan, og han omtalte Brahms i svært positive ordelag. Brahms' klaverkvintett er et av de mektigste og mest helstøpte verker nyere kammermusikk kan oppvise, skrev Elling.

Ved århundreskiftet underviste Elling i komposisjon og kontrapunkt ved Musikkonservatoriet i Kristiania og hadde bl.a. Fartein Valen som student. 1910-26 var han organist i Gamlebyen kirke.

FOLKETONER

1898-1911 gjennomførte han en rekke reiser rundt i landet, Vestlandet, Telemark og Nord-Norge, for å skrive ned folketoner, i alt ca. 1400. I Berlin hadde hans søster Jacoba sunget folkeviser for Brahms og hans venner, og den tyske mester var meget begeistret. Elling ville videreføre arbeidet som L. M. Lindeman hadde startet. Foruten arrangementer for solosang, instrumenter og for kor utga han skrifter om norsk folkemusikk.

Elling hadde en mer praktisk-pedagogisk og kompositorisk innfallsvinkel enn den yngre folketonesamleren O. M. Sandvik (1875-1976), som han kom i opposisjon til. Sandvik var mer vitenskapelig innstilt. Elling ville *stille melodien ordentlig på benene*. Nettopp den tilgjengelige formen i hans utgivelser av religiøse folketoner gjorde dem brukbare til kirkesangen. Ellings versjoner, enklere enn L.M. Lindemans, ga de religiøse folketonene innpass i den norske salmeboken, Landstads reviderte, i 1926.

Den samme Sandvik skriver i Norsk koralhistorie (1930) at tilfanget av folketoner til kirkelig bruk *var temmelig begrenset inntil C. Elling begynte sitt samlerarbeid og oppteget den lange rekke friske levende melodier til Brorson etc. som er utgitt i de 11 hefter «Religiøse folketoner» og som åpnet en ny verden for den religiøst interesserte almenhet*.

Ellings ca. to hundre solosanger for klaver, romanse, er komponert i 1880- og 90-årene. I norsk tradisjon er de kommet i skyggen av sangene til Halvdan Sjørulf og Edvard Grieg. I Norges Musikhistorie fra 1921 skriver Trygve Torjussen: *Det er lyrikeren Elling man stifter bekjentskap med i disse sangene. De beste av dem røper en frisk melodisk oppfinnsomhet og en nobel, i sin konservatisme stundom litt steil musikkoppfatning, som skyr alle billige effekter og går av veien for alle moteretringer. Enkelte av de mange utmerkete dikt, som også viser litterær smak, ville dog en festligere og fargerikere drakt kle bedre*.

Den unge Ellings første tekstvalg i 1881 var den tyske romantikeren Johann Ludwig Uhland, som også Brahms hadde brukt. Hans siste forfattervalg

var Arne Garborg og *Haugtussa* som også Edvard Grieg hadde tonesatt. *Men Småspørven gjeng i tunet fra Haugtussa* er kanskje Ellings triumf over Grieg?

NOEN AV CATHARINUS ELLINGS SANGER:

DREI LIEDER VON UHLAND, OP. 7 (1881)
VIER LIEDER VON HEINE, OP. 16 (1880/81)
TRE DANSKE SANGE, OP. 19 (1882)
DREI CHINESISCHE LIEDER, OP. 20 (1883)
FIRE SANGE, OP. 25 (1883/84)
SANGE TIL SHAKESPEARES
HELLIGTREKONGERSAFTEN, OP. 42 (1884)
DREI LIEDER (1883/85/86)
LIEDER AUS DES KNABEN WUNDERHORN I (1887/88)
FIRE ROMANSER, OP. 41 (1888/89)
FIRE DANSKE SANGE, OP. 44 (1890)
VIER LIEDER, OP. 46 (1891)
NYE DIGTE AV KR. RANDERS, OP. 45 (1893)
TRE SANGE, OP. 56 (1889/95)
FIRE SANGER TIL TEKSTER AV
NILS COLLETT VOGT, OP. 51 (1895)
SEKS DIGTE TIL ARNE GARBORGS
«HAUGTUSSA», OP. 52 (1895)
SANGE TIL BJØRNSTJERNE BJØRNSONS
«EN DAG», OP. 55 (1895)
SANGE TIL JOH. JØRGENSENS
«FORÅRSEVANGELIUM», OP. 57 (1895)
NYE SANGER TIL ARNE GARBORGS
«HAUGTUSSA», OP. 60 (1895)

// TORKIL BADEN

CATHARINUS ELLING

BETWEEN GERMAN ROMANTICISM AND NORWEGIAN FOLK TUNES

Norwegian composer Catharinus Elling (1858-1942) had a long and varied career. Of the significant contributions he made in a number of areas, his collection of folk melodies has been the longest-lasting. This recording presents a selection of the approximately 200 songs he composed for solo voice and piano accompaniment.

Elling received piano lessons from his mother, and music filled his childhood home, with a father who played cello and a sister who became a singer. He began the study of philology, completing a degree in history, English, and French. At the same time, he felt the call of music, writing his first compositions at the age of eighteen. Deciding to pursue a musical education in Germany, he travelled first to Leipzig, as Grieg and other Norwegian composers had done. The late 1880s found him in Berlin, following his breakthrough in Kristiania with performances of his songs and orchestral works. His success was aided in no small measure by a flattering review published in 1885 by Edvard Grieg in the newspaper Bergens Tidende, in which he used expressions such as lyrical gift, vigorous to the core, and possessing a distinctive character. Grieg also included songs of the much younger Elling in his own concert programmes.

BERLIN

In the 1890s Elling was in Berlin together with his wife, Ulrika, who supported them working as a massage therapist. He was writing nothing less than an opera, which was performed in Kristiania in 1897 by a Swedish opera company. The *Cossacks* was described by the music critic for the newspaper Morgenbladet as *the first great Norwegian opera on Norwegian soil and, as such, a ground-breaking work.*

During this time, Elling also composed two symphonies, and, later, a violin concerto, and he wrote chamber music and choral works, including those penned while he was conductor of the male chorus Drammens Sangforening.

The time in Berlin provided Elling with new insights into the German tradition of Mendelssohn, Schumann, and, above all, Johannes Brahms (1833-1897). The Norwegian composer was deeply influenced by contact with Brahms and his circle, which is especially evident in his piano music. Elling wrote as music critic, and a hard-hitting one, for a number of newspapers, including *Dagbladet* and *Morgenposten*, and his reviews of Brahms were most favourable. The Clarinet Quintet, he wrote, was one of the most powerful and well-integrated works of contemporary chamber music.

At the turn of the century, Elling taught composition and counterpoint at the conservatory of music in Kristiania, where he counted Fartein Valen among his students. From 1910-1926, he served as organist of Gamlebyen Church.

FOLK TUNES

From 1898-1911, on his many journeys to Western Norway, Telemark, and Northern Norway, Elling wrote down the folk tunes he heard, approximately 1,400 in number. In Berlin, Brahms had responded enthusiastically to the folk songs Elling's sister, Jacoba, had sung for the German master and his friends. Now Elling wanted to continue the work begun by L. M. Lindeman. In addition to his instrumental arrangements and those for solo voice and for choir, he authored a number of publications on Norwegian folk music.

Elling's more compositional/practical-pedagogical approach was opposed by the younger collector of folk tunes, O. M. Sandvik (1875-1976), whose work was more scientifically focused. Elling wanted *to give the melodies legs to stand on*, and it was because of their simpler, accessible form in his editions of religious folk tunes that they could be used as church hymns and admitted into the revised edition of Landstad's Norwegian hymn book in 1926.

Sandvik himself wrote in Norsk Koralhistorie (The History of Norwegian Choral Music, 1930) that the scope of folk tunes for use in the church *was greatly limited until C. Elling began his work as a collector, writing down the many lively melodies of Brorson and others, which were published in 11 booklets under the title «Vore religiøse folketoner», and which opened up a new world for those with religious interests.*

Elling's approximately 200 songs for solo voice and piano were composed in the 1880s and 1890s. In a Norwegian context, they have been overshadowed by the songs of Halvdan Kjerulf and Edvard Grieg. In Norges Musikkhistorie (The History of Norwegian Music, 1921) Trygve Torjussen wrote: *It is Elling the lyric poet one makes the acquaintance of in these songs. The best of them reveal a fresh melodic ingenuity and, in their conservatism, a noble if somewhat rigid conception of music, which shuns cheap effects and avoids all trends. Yet a few of the many splendid texts, which show literary taste as well, would have benefitted from a somewhat cheerier, more colourful musical setting.*

The young Elling took his first text in 1881 from the German Romantic, Johann Ludwig Uhland, whom

Brahms, too, had used. His last choice of author was Arne Garborg and *Haugtussa*, which Edvard Grieg had also set to music. Might one say that the very popular *Småspørven gjeng i tunet* from *Haugtussa* is, perhaps, Elling's triumph over Grieg?

SELECTED SONGS OF CATHARINUS ELLING:

DREI LIEDER VON UHLAND, OP. 7 (1881)
VIER LIEDER VON HEINE, OP. 16 (1880/81)
TRE DANSKE SANGE, OP. 19 (1882)
DREI CHINESISCHE LIEDER, OP. 20 (1883)
FIRE SANGE, OP. 25 (1883/84)
SANGE TIL SHAKESPEARES
HELLIGTREKONGERSAFTEN, OP. 42 (1884)
DREI LIEDER (1883/85/86)
LIEDER AUS DES KNABEN WUNDERHORN I (1887/88)
FIRE ROMANSER, OP. 41 (1888/89)
FIRE DANSKE SANGE, OP. 44 (1890)
VIER LIEDER, OP. 46 (1891)
NYE DIGTE AV KR. RANDERS, OP. 45 (1893)
TRE SANGE, OP. 56 (1889/95)
FIRE SANGER TIL TEKSTER AV
NILS COLLETT VOGT, OP. 51 (1895)
SEKS DIGTE TIL ARNE GARBORGS
«HAUGTUSSA», OP. 52 (1895)
SANGE TIL BJØRNSTJERNE BJØRNSONS
«EN DAG», OP. 55 (1895)
SANGE TIL JOH. JØRGENSENS
«FORÅRSEVANGELIUM», OP. 57 (1895)
NYE SANGER TIL ARNE GARBORGS
«HAUGTUSSA», OP. 60 (1895)

// TORKIL BADEN

SANGE TIL SHAKESPEARES
«HELLIGTREKONGERSAFTEN», OP. 42
TEKST: WILLIAM SHAKESPEARE

SONGS TO SHAKESPEARE'S
«TWELFTH NIGHT», OP. 42
TEXT: WILLIAM SHAKESPEARE

ELSKOVSVISE
Min hjertenskjær, hvor mon du svermer?
Bliv her, og hør! Din venn seg nærmer,
i alle toner synger han;
tripp ei bort så langt, du sote,
veiens mål er elskovsmøte,
det vet hver erfaren mann.

Hva er elskov?
Ei «i morgen»; gled deg nu;
ti hvem er deg borgen for en dag, som stunder til?
Nølen kan ei lykken fange;
kom og kyss meg tusind gange,
ungdom er et flyktig spill.

*O mistress mine, where are you roaming?
O, stay and hear; your true love's coming,
That can sing both high and low:
Trip no further, pretty sweeting;
Journeys end in lovers meeting,
Every wise man's son doth know.*

*What is love? 'tis not hereafter;
Present mirth hath present laughter;
What's to come is still unsure:
In delay there lies no plenty;
Then come kiss me, sweet and twenty,
Youth's a stuff will not endure.*

ELEGIE
Kom nu kun, kom nu kun, død!
Svøp meg inn i ditt sorte sorgeslør!
Fly min sjel, fly fra livets nød,
ved den deiliges grumhet jeg dør.
Min hvite drakt med buksbom på, å bered den,
en død som den, jeg lite må ingen led den.

Ingen blomst, ingen skjønn blomst
må strøs til pryd på min kistes sorte fjel;
ingen venn, ingen venn stå
ved min bære med sorgfullt farvel.
For gråt at spare bygg med flid skjult min rede,
at ingen elsker dit kan gå for at grede.

*Come away, come away, death,
And in sad cypress let me be laid;
Fly away, fly away breath;
I am slain by a fair cruel maid.
My shroud of white, stuck all with yew,
O, prepare it!
My part of death, no one so true
Did share it.*

*Not a flower, not a flower sweet
On my black coffin let there be strown;
Not a friend, not a friend greet
My poor corpse, where my bones shall be thrown:
A thousand thousand sighs to save,
Lay me, O, where
Sad true lover never find my grave,
To weep there!*

DENGANG JEG VAR KUN SÅ STOR SOM SÅ
Dengang jeg var kun så stor som så,
Hei, hopsa i regn og i blest,
da var og mine skjelmstykker små,
for regnen, den regner hver evige dag.

Men da jeg blev stor og før og lang;
Hei, hopsa i regn og i blest,
for skjelmen hvermann lukket sin dør;
for regnen, den regner hver evige dag.

Og akk, da jeg fikk meg en ekteviv,
Hei, hopsa i regn og i blest,
da gikk det galt med mitt flotte liv,
Hei, hopsa i regn og i blest,
for regnen, den regner hver evige dag.

Og hver gang jeg ville til sengen gå,
Hei, hopsa i regn og i blest,
da hadde jeg alltid en blyhatt på,
Hei, hopsa i regn og i blest,
for regnen, den regner hver evige dag.

Det er lang tid siden verden blev til,
Hei, hopsa i regn og i blest,
men det er det samme,
her ender vårt spill,
vi vil gjerne Jer more hver evige dag.

*When that I was and a little tiny boy,
With hey, ho, the wind and the rain,
A foolish thing was but a toy,
For the rain it raineth every day.*

*But when I came to man's estate,
With hey, ho, the wind and the rain,*

*'Gainst knaves and thieves men shut their gate,
For the rain it raineth every day.*

*But when I came, alas! to wive,
With hey, ho, the wind and the rain,
By swaggering could I never thrive,
For the rain it raineth every day.*

*But when I came unto my beds,
With hey, ho, the wind and the rain,
With toss-pots still had drunken heads,
For the rain it raineth every day.*

*A great while ago the world begun,
With hey, ho, the wind and the rain,
But that's all one, our play is done,
And we'll strive to please you every day.*

FIRE ROMANSER, OP. 41
FOUR SONGS, OP. 41
ENGLISH TRANSLATIONS | JIM SKURDALL

IRMELIN ROSE TEKST/ TEXT | J. P. JACOBSEN
Se der var en gang en konge, mangen skatt han kalte sin,
navnet på den allerbeste visste hver var Irmelin,
Irmelin Rose, Irmelin Sol, Irmelin
alt, hva der var deilig.

Alle ridderhjelme speilet hennes farvers muntre pragt,
og med alle rim og rytmer hadde navnet sluttet pakt:
Irmelin Rose, Irmelin Sol, Irmelin
alt, hva der var deilig.

Hele store beilerflokket der til kongens gårde for,
beilede med ømme lader og med blomsterfagre ord:
Irmelin Rose, Irmelin Sol, Irmelin
alt, hva der er deilig.

Men prinsessen jog dem fra seg
(hertet var så kaldt som stål),
lastede den enes holdning, vrenget ad den andens mål.
Irmelin Rose, Irmelin Sol, Irmelin
alt, hva der er deilig.

*Once there lived a king so mighty,
many treasures he possessed,
And the one most dearly cherished,
known to all was Irmelin,
Irmelin Sunshine, Irmelin Rose, Irmelin,
Aye, all that is lovely.*

*All the knightly helmets mirrored
grandly her bright countenance,
And with rhyme and rhythm expressing
veneration to her name.
Irmelin Sunshine, Irmelin Rose, Irmelin,
Aye, all that is lovely.*

*Suitors in great number journeyed
to the courtyard of the king,
 wooing with their tender offers
and enchanting flowery words:
Irmelin Sunshine, Irmelin Rose, Irmelin,
Aye, all that is lovely.*

*But the princess spurned her suitors
(for her heart was cold as steel),
Scornful of one's ardent conduct,
sneering at another's aim.
Irmelin Sunshine, Irmelin Rose, Irmelin,
Aye, all that is lovely.*

SØNDAGSMORGEN | SUNDAY MORNING

TEKST/ TEXT | CHR. RICHARDT

Klokken ringer til kirke og gjøken ringer til skovs,
her som hist er livsaligt at være;
skoven og kirken har svalhet begge to,
og hvelve seg begge Gud til ære.

Svalen bygger rede mot kirkens stille tak,
men kvitrer over marker og enge;
som den vil jeg helle mitt hoved til Guds hus,
men derute vil jeg slå mine strenger.

*Church bells ring in the distance,
the cuckoo sounds in the wood,
to be here is as blissful as yonder;
forest and church offer coolness, each of them,
each arches toward heaven in God's honour.*

*Swallows build their nests in churches'
tranquil towers,
but twitter over fields and meadows;
like them will I incline my head toward God's house,
but out there will I intone my anthems.*

MIN SKATT | MY SWEETHEART

TEKST/ TEXT | CHR. WINTHER

Hun er søt, hun er bløt, hun er smal om sitt liv,
hun er bøyelig og føyelig og rank som et siv.
Hennes kind er så lind og som rosen så varm;
hun er nysselig og kysselig på mund, hånd og arm.

Akk, hvor nett, og hvor lett som et svevende fnugg
kan hun neie seg og dreie seg på foten så smuk!
Hvor hun stod på sin fot, hvor hun gikk og hun sprang,
var hun nydelig og frydelig som fløyternes klang.

Og så kjekk, som en bekk mellom blomsternes flok,
glimter øyets blink fornøyet, flink bak nottbrune lokk.
Hennes røst er mit trøst midt i sorgernes natt;
all den herlighet og kjærlighet er min søte skatt!

*She is sweet, she is kind, she is slim round the waist,
she is pliable and yielding and straight as a rush.
And her cheek is so soft and as warm as the rose;
she is delicate and kissable on mouth, hand and arm.*

*Oh, how fine, and how light like a slow swirling flake
can she curtsy and turn on so lovely a foot!
Where she stood on her foot, where she ambled and sprang,
she was beautiful, delightful as the sound of a flute.*

*And as bright as a brook betwixt patches of flowers,
her amused eye gleams kindly forth from nut-brownish locks.
And my solace her voice in each care-laden night;
pure magnificence and love is my sweetheart!*

DU TRYKKER MEG KYSS PÅ MIN PANNE YOU COVER MY BROW WITH YOUR KISSES

TEKST/ TEXT | RUD. SCHMIDT

Du trykker meg kyss på min panne,
du kysser min munn og min kind,
og sky for det blikk i mitt øye
du smilende kysser meg blind.

Hvert kyss er en blussende rose,
et duftende vårens tegn;
de bøye mitt hoved, de roser,
fallende tett som en regn.

Jeg glemmer, jeg kjempet forgjeves
i livet for seirens pris,
og kjøpte med blodige vunder

skuffelser, kval og forlis.
Jeg glemmer ordene kolde,
som blev meg av verden sagt:
i liflighet, glans og solskinn
har verden du for meg lagt.

Og bindes enn hildet min tanke
til drømmen, svunden og fæl,
du bringer i kyss meg ord
fra din unge, kraftige sjel.

Og kyssene senkes som roser,
som tause forjettelsens bud,
og stolt som en seierrik konge
jeg skuer i livet ut.

*You cover my brow with your kisses,
with kisses my mouth and my cheek,
and wary of meeting my gazes
you blindly bestow each caress.*

*Your kisses are shimmering roses,
are fragrant reminders of spring;
my head softly bending with petals
falling as densely as rain.*

*Forgetting how vainly I struggled
to garner the victor's reward,
yet blood-covered wounds only purchased
loss, disappointment, and pain.
Forgetting the words coldly spoken,
against me at every turn:
in loveliness, radiance and sunshine
my world brightly through you shines.*

*And if then in thoughts I revisit
the dream long-departed and vile,
with kisses you bring me words
from your young and vigorous soul.*

*And bestowing kisses like roses,
that silently herald a pledge,
and proud as a monarch victorious
I face life with confidence.*

FEM SANGE, OP. 40
FIVE SONGS, OP. 40
ENGLISH TRANSLATIONS | JIM SKURDALL

FISKAREN ÅT SONEN SIN
THE FISHERMAN TO HIS SON
TEKST / TEXT | KR. JANSON

Når stormen ryker upp frå nord, og havet det gjeng kvitt,
so strika, gut, på seglet då, og haldt på styret ditt,
slepp inkje taket, um det gjeng på harda livet laus,
verd båten full, så bitt det fast, og berre teg og aus!

Og er du inkje god å sjå fyr' berre skum og skvett,
so byrja på ein salme då og ro, så blodet sprett;
men spring eit bord, og sjoen velt innpå deg blå og kald,
so bøyg deg yver tofta ned og giv deg Gud i vald!

*When storms besiege you from the north,
and seas turn white with foam,
then strike the sails, aye lad, you must,
and hold on to the helm,
hold tight for dear life, even when
you're struggling to survive,
and if the storm swells fill your boat,
lash down and mutely bail!*

*And when you're nearly blinded by
a wall of froth and spray,
then start to sing a favourite hymn
and row for all you're worth;
but if a torn floorboard lets the sea in blue and cold,
then bow down reverently o'er the thwart,
surrender to God's will.*

FJUKANDE SKYER
SWIFT-MOVING CLOUDS
TEKST / TEXT | KR. JANSON

Fjukande skyer, det er mitt liv,
skodda og tyngsla på dyri eg hiv;
sopast skal tilet, til reint det verd rudd,
friskt skal det vera, um enn det verd stutt.

Inkje det duger å krjupa i krå
fram med di brynja! Set stålhuva på!
Tak så i handi et sverd, som er kvast,
statt so på fotom, men statt berre fast.

Vær ikkje ræd, det skal verda for stilt,
verdi er folksam på rangt og på ilt,
maten er mannen og fåvit er vit,
lygn gjeng fyr sanning og svart gjeng fyr kvitt.

Fram då lik stormen og vær ikkje veik,
syng berr' ein salme i villaste leik!
Hatet det flyg kringum øyro som brand,
jordi er sleip ho, men statt som ein mann!

Fram då lik stormen lik fjukande sky!
Stuper du no, det er betre enn fly;
dyrt er då blodet; um jordi det saug,
finst det vel dei, som kan reisa deg haug.

Fjukande skyer, det er mitt liv,
skodda og tyngsla på dyri eg hiv;
sopast skal tilet, til reint det verd rudd,
friskt skal det vera, um enn det verd stutt.

*Swift-moving clouds, they are my life,
onerous burdens my animals bear;
floors must be swept until tidy and clean,
life shall have spirit, no matter how short.*

*To crawl in a corner is of little use,
Out with your chain mail! Steel helmet as well!
Take in your hand now a sword that is sharp,
stand on your feet, but stand steady and firm.*

*No need to worry that life will grow dull,
our world is teeming for better or worse,
minion is master and ignorance bliss,
lies count as truth and what's black deemed as white.*

*Go forth like the storm and do not be weak,
intone an anthem so playfully wild!
Hatred, it flies round your ears like a fire,
though earth be slithery, stand like a man!*

*Go forth like the storm, like swift-moving clouds!
Better to fall now, rather than flee;
precious your blood when soaked up by the earth,
others there are who will lay you to rest.*

*Swift-moving clouds, they are my life,
onerous burdens my animals bear;
floors must be swept until tidy and clean,
life shall have spirit, no matter how short.*

HO ASTRID | MY ASTRID
TEKST / TEXT | KR. JANSON

Og hev du set Astrid, på kampen hu bur,
då tenkjer eg gut, du på vegen deg snur:
For augat det lyser, lik soli,
som dysser sitt tindrende ljøs, når ho snjofjellet kysser,
du Astrid!

Og hev du mi Astrid i springaren set,
eg vågar då, gut, du mest misser ditt vit,
snaut augat kan fylgja den ringlande sylgja
ho dansar og sviv nett som skumet på fylgja,
ho Astrid.

Og hev du høyrte Astrid mi skratta og le,
eg lovar deg gut, at du skal skratta med,
for lätten han tullar og skrellande rullar,
ja, nett som dei kulor i sylvskåler trullar.
Å Astrid!

Og hev du høyrte Astrid mi syngja ein kveld,
det er, som det susar frå skog og frå fjell,
for tonorne drøyma, når mjuke dei strøyma,
det er, som du alt, ja det sjølv, kunde gløyma
hjá Astrid.

Ja, Astrid er fager, som dagen er bjart.
Sjå håret! Kor tjukt og kor glimande svart,
og kinnerna fina so friskeleitta skina
som blomen i graset, som rosorna mina,
du Astrid!

Hei Gut! Denna Astrid ho skal verda mi,
du verd ei så sæl i di livande tid,
hjá meg skal ho stella, skal skratta og skrella,
skal rugga og hugga smågut og småkjella,
mi Astrid!

*And have you seen Astrid, she lives on the hill,
I'm sure of it laddy, your head she will turn:
Her eye how it glistens like sunlight
that scatters its glittering light,
when the snow peaks she kisses,
you Astrid!*

*And have you seen Astrid delight in the dance,
I reckon you will, lad, your sanity lose,
her silver brooch jingling the eye scarce can follow,
she dances and sways like the foam on the wavetops,
that Astrid.*

*And have you heard Astrid's bright laughter so loud,
I promise you, lad, you will laugh right along,
her merriment swirling and gaily resounding,
like metallic balls in a silver bowl rolling.
Oh Astrid!*

*And have you heard Astrid at twilight she sings,
like breezes that murmur from hilltop and wood,
the tones gently dreaming, while quietly streaming,
it is as if you now yourself are forgetting,
with Astrid.*

*Yes, Astrid is lovely, as bright as the day.
Her hair so luxuriant, radiant black,
her cheeks are so beautiful, ruddy and cheerful,
like flowers in the meadow, as fresh as my roses,
you Astrid!*

*Hey, lad, yes, this Astrid, she soon will be mine,
you'll ne'er know such pleasure as long as you live,
my household she'll mind,
fill the kitchen with laughter,
while rocking and comforting wee lad and lassie,
my Astrid!*

NORDMANNEN | THE NORSEMAN
TEKST/ TEXT | IVAR AASEN

Millom bakkar og berg ut med havet
heve nordmannen fenget sin heim,
der han sjølv heve tufterna gravet
og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinutte strender;
det var ingen, som der hadde bygt.
«Lat oss rydja og byggja oss grender,
og so eiga me rudningen trygt.»

Han såg ut på det bårutte havet;
der var ruskutt å leggja ut på;
men der leikade fisk ned i kavet,
og den leiken den vilde han sjå.

Fram på vetteren stundom han tenkte:
Giv eg var i eit varmare land!
Men når vårsol i bakkarne blenkte,
fekkt han hug til si heimlege strand.

Og når liderna grønka som hagar,
når det laver av blommar på strå,
og når næter er ljosa som dagar,
kann han ingenstad vênare sjå.

*Midst the hillsides and bluffs on the sea coast,
there the Norseman established his home,
there he fashioned himself the foundations
and upon them his buildings soon stood.*

*He looked out over rock-strewn coastline;
where none other before him had built.
"Let us clear and begin to build hamlets,
and these settlements will be our own."*

*He looked out on the billowy waters;
a tempestuous, perilous place;
but in depths of the ocean fish frolicked,
and their frolicking he wished to see.*

*In mid-winter he sometimes reflected:
Would that I were in pleasanter climes!
But when slopes basked in sunlight in springtime
to his native shore his thoughts returned.*

*And when hillsides like gardens are greening,
when in clusters flowers hang from their stems,
and when nights are as bright as the daytime,
Nowhere lovelier is to be found.*

HØGFERD | GRANDEUR
TEKST/ TEXT | IVAR AASEN

Alt det som no skal duga, det lyter vera stort;
for upp i høgdi vilja no alle folk so fort.
Det teiknar til, at alle den same hugen få
å fara som dei store, og inkje som dei små.

Det er ein harm å høyra ifrå eit annat land,
at der er større rikdom og alt i større stand.
Det er so vondt å vita, at ut i landet der
skal vera større byar og større hus en her.

Ja, der er husi høgre med fleire fargar på
og myket større salar i husom til å sjå
og fleire folk i gata og myket større skråll
og fleire stora bøker og frægare mål.

Der er det fleire kjolar, og ny er kvar ein klut;
med halvtårs-gamle klæde fær ingen ganga ut.
Der er det fleire fruer, som pryda kann sin by
med myket større stakkar og finare ty.

Det er den største gleda, ein liten fyr kann få
at han slepp upp i høgdi, så folk må honom sjå;
og kjem der so ein framand og rosar honom gildt,
so verd han so stolt, at han reint løyper villt.

Kven kann so undrast på, at det feller honom kjært
å læra slike ting, som dei rike hava lært,
å drikka same drykken og gjera same skråll,
å bera same klædnad og læra same mål.

Den sida, som snur ut, er no den, som alle sjå,
og det som er inn under, det ser no ingen på.
Og sjå me ut som herrar, so få me herre-rom,
so lenge til det syner, at pungen han er tom.

*For something to be useful, it also must be large;
and everyone is striving to quickly reach the top.
It seems each person wishes to be of the same mind,
appear to be important, and scoff at modesty.*

*One tires of hearing daily that in another land,
prosperity is greater, all things much grander too,
it's hard to be reminded that in another place,
each city is far bigger, each house larger than here.*

*Yes, buildings there are taller, so much more colourful,
with so much larger ballrooms and auditoriums,
the streets they are more crowded,
the clamour louder too,
and bigger books and much more illustrious goals.*

*Abundant evening dresses, and every muffler new,
in clothing six months old you are never allowed out.
And ladies in abundance parading up and down
with skirts, each so much ampler, of finer fabric all.*

*A trifling chap must feel the greatest thrill of all,
when he has reached the summit, esteemed by everyone;
and when a stranger shows up and showers him with praise,
his pride it knows no boundaries and simply runs amok.*

*Who can be so amazed that this fellow has grown fond
of mastering such things that the wealthy have absorbed,
of drinking the same drinks and spouting the same bosh,
of wearing the same clothing, and learning the same speech.*

*It is outward appearances that everybody sees,
what's on the inside is never seen by anyone.
and if we look like rich folk, we'll get a rich man's room,
till everybody sees that we hold an empty purse.*

SYNDEN, DØDEN | SIN AND DEATH TEKST/ TEXT | BJØRNSTJERNE BJØRNSEN

Synden, døden, søstre to,
satt tilsammen i morgenrøden.
Gift deg, søster, så får jeg bo
i ditt hus, sagde døden.

Synden holdt bryllop, døden lo,
dansende om dem på brylløpsdagen;
natten kom, hun brudgommen tok,
og bar bort i laken.

Synden våkned alene, græt.
Døden satt over i morgenrøden:
den du elsker, jeg elsker med;
han er her, sagde døden.

*Sin and Death, these sisters two,
sat together while dawn was breaking.
Marry, sister, that I may dwell
in your house, was Death's counsel.*

*Sin she wed, and Death laughed,
danced around them on the day they married;
by nightfall the bridegroom she took,
bore him away in a shroud.*

*Sin awakened alone, and wept.
Death she appeared as the dawn was breaking:
he whom you love, I love too;
he is here, Death acknowledged.*

FIRE DIGTE AV KR. RANDERS, OP. 45 **FOUR POEMS BY KR. RANDERS, OP. 45** TEKST/ TEXT | KR. RANDERS ENGLISH TRANSLATIONS | JIM SKURDALL

MIN STOLTHET | MY PRIDE

Du kaller meg stolt,
og kan hende jeg er det.
Jeg lar meg ei toyle av dumme og luvslitte vaners tvang.
Jeg holder for meget på menneskeverdet
til ydmykt at bukke for rikdom og rang,
til feigt ved at trues med Peters nøgle,
At lade min ånd kues og krokes av troens bøyle
og legges i trelldoms fornedrende bånd.

Men mot deg, du min eneste, skjæreste,
reneste, duftende blomst på min livsens vei,
mot deg, min stolthet, er stolt jeg ei!

Du vet jo så godt, du min deilige brud,
at så snart dine lepper seg åpner blott,
og ditt øye blidt med bønn eller bud
møter på kjærlighets veie mitt,
straks bliver min stolthet til taushet brakt
ved mildhetens magt,
straks føler jeg som i en helligdom
meg god og from;
og alt, hva i gjerning, i ord eller tanke,
av lettsinn og tross jeg har gjort deg imot,
hva harmfullt mitt hjerte har brakt til at banke,
det legger med glede jeg ned for din fot.
Og i øyet deg ser
og angrende deg om tilgivelse ber
og bliver ei glad,
for alt du har gitt meg, hvorom jeg bad!

*You say I am proud,
and it is perhaps true.
I won't be controlled by ridiculous
worn-out behaviours.
Too dearly I hold on to human integrity
that ever I'll succumb to wealth and status,
or feel myself threatened by the Keys of St. Peter,
or allow my soul to be bullied by fetters of faith
or shackled in humiliating bondage.
But in your presence, my one and only, my most delicate,
my purest, most fragrant blossom on my journey of life,
in your presence, my pride, I am not proud!
You know all too well, my lovely bride,
that when you but part your lips,
and your delicate eyes, in request or offer.
affectionately meet mine,
my pride is immediately silenced
by the power of mildness,*

*I am instantly in a sanctuary
of virtue and and piety;
and whatever I have done against you
so frivolously, in deeds and thoughts,
all that has caused my heart to beat resentfully,
this I lay happily at your feet.
And I look into your eyes
and ruefully ask for forgiveness,
and am not happy,
until you have granted me all I have asked for!*

EROTIKON | EROTICON

Se meg i øynene, elskte!
Dekk meg med brennende kyss!
Favn meg i krystende arme
og med din leppe, den varme,
hvisk, hva du hviskede nyss!

Si, at du evig vil være min,
som jeg evig er din!
Si, at om engang vi skilles,
aldri din lengsel vil stilles,
aldri, så lite som min!

Si, du meg alltid vil bære
gjemt i din innerste hu!
Si meg, at hvor du så vanker,
skal dine skjelvende tanker
hvile i mine som nu!

Si meg det atter og atter!
Hvisk, hva du hviskede nyss!
Eller du søte, du kjære,
la kun forsikringer være,
gi dem i brennende kyss!

Se meg i øynene, elskte!
Kyss meg, til intet jeg ser!
Kryst meg, så bundne av branden,
glemmende alt hos hinanden,
intet får skille oss mer!

*Gaze deeply into my eyes, Dear!
Bestow a fervent caress!
Smother me with your embraces
and from your lips, oh so warmly
whisper the same as before!*

*Say that forever you will be mine,
as I'm forever yours!
Say, that if ever we part that
ne'er will your longing be silenced,
never, as surely as mine!*

*Say you will carry me always
safely concealed in your heart!
Say that wherever you wander,
always your quivering thoughts will
find rest as now in my own!*

*Tell me once more and once more and
whisper the same as before!
Or dear Beloved, dear Sweetheart
disregard a simple pledge and
give me a burning caress!*

*Gaze deeply into my eyes, Dear!
Kiss me until I am blind!
Squeeze me, so bound by our ardour,
forgetting all but each other,
nothing can keep us apart!*

JEG VIL UT! | *LET ME GO!*
Jeg vil ut, hvor min sjel ei blir trampet av tresko ihjel!
Jeg vil ut, hvor mitt sinn ei blir klemt mellom albuer inn!
Her er tungt, her er trangt, her er trått!
Her er kvalmt, som i knugende kott!
Her er taust, så den freidigste sang lik en klokke
i regntåkens klang!

Men derute er åpent og vidt,
der er stort, der er lyst, der er fritt!
Der er plass nok for fot og for hånd,
der er svar for den higende ånd!

La meg gå, la meg gå hvor jeg vil!
Gi meg frihet og lykke dertil!
Gi meg luft, gi meg himmel og hav,
så skal sangen nok svulme derav!

*Let me go, where my soul will not find
itself trampled to death!
Let me go, where my spirit will never be
elbowed aside!
Here all's narrow, oppressive, and hard!
Here all's stuffy and stiflingly small!
Here all's still, so the boldest song sounds like a
church bell in rain-laden fog!*

Ah, but out there all is open and wide!
all is large, all is bright, all are free!
There is space there for foot and for hand,
there are answers for hungering souls.

*Let me go, let me go where I wish!
Give me freedom, give me happiness too!
Give me air, give me ocean and sky,
and my voice will sing praises thereof!*

BØLGESKVULP | *THE RIPPLING WAVES*
Oppe på land er tummel og kav,
sinnet er trett og tynget.
Hist på det frie, frådende hav
alt blir med ett forynget.
Ånden får liv ved stormenes sus,
lytter berust til brenningens brus,
dukker seg ned i dypenes fred,
av mektige lengsler gynget.

Derfor, når mismot tynger ditt sinn,
og sorgerne står i stavnen,
gi dem til havets susende vind
og kast deg i bølgefavnen!
Hvittoppene gjør lystige hopp,
en dukker ned, mens en hopper opp.
Så uten stans som bølgenes dans
vugges vi frem til havnen!

*Up on the land there is turmoil and fuss,
the mind feels weary and heavy.
Yonder out on the free, foamy sea
all is rejuvenated.
The soul comes alive in the gale and the storm,
intoxicating the roar of the surf,
plunging into the peace of the depths,
rocked by powerful longing.*

*Thus, when dejection burdens your mind,
and anxiety sits in the bow,
give them to the sea's rushing wind
commit to the waves' embrace!
The whitecaps merrily do their dance,
one sinks below as another ascends,
Thus, as ceaselessly as dancing waves
we are rocked to the harbour!*

LIEDER AUS «DES KNABEN WUNDERHORN»
SONGS FROM «THE YOUTH'S MAGIC HORN»
ENGLISH TRANSLATIONS | JIM SKURDALL

FEUERELEMENT | *THE ELEMENT OF FIRE*
Er:
Du kannst mir glauben, liebes Herz,
geh dich am Bronnen frischen,
wenn heut die Stern am Himmel sind,
komm ich zu dir, mein schönes Kind,
da denkst du nicht der Schmerzen im Herzen.

Sie:
Geh hin und nimm ein kühles Bad,
tu dich im Tau erlaben,
wenn Feuer und Stroh beisammen sind,
den Schnee darzwischen treibt der Wind,
so muss es dennoch brennen, ja brennen.

He:
You can believe me, my Beloved,
find at the well your comfort,
when in the heavens the stars appear,
I'll come to you, my lovely child,
no longer will you think of your heartache.

She:
Go now, take a refreshing bath,
bathe in the cooling dewdrops,
when'er together fire and straw,
and windswept snow between them blows,
still they continue burning, keep burning.

Han:
Du kan tro meg, min hjertenskjær,
gå til den friske brønnen,
og når stjernene ses på himmelen i kveld,

da kommer jeg til deg, min vakre elskede,
så tenker du ikke mer på hjertets smerter.

Hun:

Gå og ta deg et kaldt bad,
vederkveg deg med duggen!
Når ild og strå kommer sammen –
om enn vinden driver snøen imellom,
så brenner det for det, ja brenner.

HAST GESAGT, DU WILLST MICH NEHMEN
ONCE YOU SAID THAT YOU WOULD TAKE ME
Mädchen:

Hast gesagt, du willst mich nehmen,
sobald der Sommer kommt.
Der Sommer ist gekommen,
du hast mich nicht genommen,
geh Buble, geh nehm mich!
Gelt ja, du nimmst mich noch.

Bube:

Wie soll ich dich denn nehmen,
und wenn ich dich schon hab.
Denn wenn ich halt an dich gedenke,
so mein ich, ich wär bei dir.

Girl:

Once you said that you would take me,
as soon as summer came.
Now summer has arrived but
you have not come to take me,
come, laddy, come take me!
You'll take me, won't you now.

Boy:

And how then should I take you,
when you I do possess?
For when you in my mind are present,
it is as though I were with you.

Jenta:

Du har sagt at du vil ta meg
så snart sommeren kommer.
Sommeren har kommet,
men du har ikke tatt meg,
Hei dreng, kom og ta meg!
For du vil vel fremdeles ha meg?

Gutten:

Hvordan skal jeg kunne ta deg
når jeg allerede har deg?
For når jeg tenker på deg,
føles det alltid som om jeg er hos deg.

MEINER FRAUEN ROTER MUND
MY LADY'S RED, RED MOUTH

Meiner Frauen roter Mund,
der brennt recht scharlachfarb,
er brennt recht wie ein rote Ros in ihrer ersten Blüt.
Er brennt recht wie der rot Rubin in Goldes Farb,
er brennt recht wie ein heisse Kohl,
liegt in des Feuers Glut.
Ihr Hälslein weiss, ihr schwarze Äuglein klar,
darzu trägt sie ein goldfarb schwarzes Haar,
ihr werter Leib ist weisser als kein Hermelein,
kein Meister lebt auf dieser Erd,
der mir's malen könnt so fein.

My lady's red, red mouth,
it burns with scarlet hue,
it burns alike a red, red rose that blossoms in the spring.
It burns alike the ruby red in shades of gold,
it burns alike a glowing coal amidst the embers bright.
Her neckline white, unblemished her dark eyes,
add to this now her golden, raven hair,
her noble body whiter than an ermine,
no master on this earth could paint
a likeness quite so fine.

Min kjærestes røde munn,
den brenner skarlagensrød,
den brenner som en rød rose
i sin første blomstring.
Den brenner som den røde rubin i gylne farger,
den brenner som det hete kull i ildens glør.

Hennes hvite hals, de klare, svarte øynene,
i tillegg bærer hun et gyllensvart hår,
hennes dyrebare kropp er hvitere enn hermelin,
det lever ingen mester på denne jord
som kan male et slikt vakker bilde.

GELOBET SEI MARIA!
PRAISE TO THE BLESSED MARY!

Ich wollte mich zur lieben Maria vermieten,
ich sollte ihr Kindlein helfen wiegen,
sie führt mich in ihr Kämmerlein,
da waren die lieben Englein,
die sangen alle Gloria!
Gelobet sei Maria!

I wished to serve the household of our esteemed Mary,
appointed to help her rock her infant,
she led me into her chamber small,

where wafted sweet strains of angels' song,
their voices singing Gloria!
Praise to the Blessed Mary!

Jeg ønsket å tilby hjelp til den kjære Maria,
til å hjelpe henne med å vugge sitt barn,
hun førte meg inn i sitt lille kammers,
der var de kjære englene,
de sang alle Gloria!
Lovet være Maria!

HÜT DU DICH! | OH, BEWARE!

Ich weiss min ein Mädchen hübsch und fein,
hüt du dich!
Es kann wohl falsch und freundlich sein.
Hüt du dich! Vertrau ihr nicht, sie narret dich.

Sie hat zwei Äuglein, die sind braun,
hüt du dich!
Sie werden dich überzwerch anschau.
Hüt du dich! Vertrau ihr nicht, sie narret dich.

Sie hat ein Echt goldfarbnes Haar,
hüt du dich!
Und was sie red't, das ist nicht wahr.
Hüt du dich! Vertrau ihr nicht, sie narret dich!

Sie gibt dir'n Kränzlein fein gemacht,
hüt du dich!
Für einen Narren wirst' geacht.
Hüt du dich! Vertrau ihr nicht, sie narret dich.

I know of a maiden sweet and fair, oh, beware!
she can be false, and friendly, too.
Oh, beware! Believe her not, she's fooling you.

*She has two eyes, and they are brown,
oh, beware!
They'll look at you from side to side.
Oh, beware! Believe her not, she's fooling you.*

*Her hair is fair of golden hue,
oh beware!
And what she speaks, it is not true.
Oh, beware! Believe her not, she's fooling you.*

*She'll give you a wreath so finely woven,
oh, beware!
But she regards you as a fool.
Oh, beware! Believe her not, she's fooling you.*

*Jeg kjenner en søt og fin jente,
ta deg i akt!
Hun kan være både falsk og vennlig.
Ta deg i akt! Stol ikke på henne, hun narrer deg.*

*Hun har to små øyne, de er brune.,
ta deg i akt!
Hun vil seg på deg med et skrått blikk.
Ta deg i akt! Stol ikke på henne, hun narrer deg.*

*Hun har et ekte gullfarget hår,
ta deg i akt!
Og hva hun sier, det er ikke sant.
Ta deg i akt! Stol ikke på henne, hun narrer deg!*

*Hun gir deg en vakkert laget krans,
ta deg i akt!
Den blir laget til en tosk!
Ta deg i akt! Stol ikke på henne, hun narrer deg.*

MORGENLIED | MORNING SONG
Steht auf, ihr lieben Kinderlein
der Morgenstern mit hellem Schein
lasst sich sehen frei gleich wie ein Held
und leuchtet in die ganze Welt.

Willkommen sei, du lieber Tag,
vor dir die Nacht nicht bleiben mag,
o leucht uns in unsre Herzen fein
mit deinem himmelischen Schein.

*Arise, get up, oh children dear
the morning star most splendidly
is now shining so heroically
illuminating all the world.*

*You are most welcome, lovely day,
before you now the night retreats,
into our tender hearts please shine
with your radiance so divine.*

Stå opp, kjære små barn,
morgenstjernen med sitt lyse skinn
framstår så fritt som en helt
og lyser opp hele verden.

Vær velkommen, du kjære dag,
overfor deg vil ikke natten vare,
å, lys oss helt inn i våre hjerter
med ditt himmelske skinn.

ROTE ÄUGLEIN | REDDENED EYES
Könnst du meine Äuglein sehn,
wie sie sind vom Weinen rot,
ich soll in das Kloster gehen und allein sein in Tod.

Es sitzen auch zwei Turteltaublein drüben
auf dem grünen Ast,
wenn die von einander scheiden,
so vergehen Laub und Gras.

*Oh, but that you could see my eyes,
reddened by endless tears,
I enter into the convent there to remain unto death.
Two turtle doves there now are perched
up in the branches green,
when they leave one another,
'twill mean death for leaves and grass.*

Kan du se mine øyne,
at de er røde av gråt?
Jeg skal gå i kloster
og være alene inntil døden.

Det sitter to små turtelduer
der borte på den grønne grenen,
hvis de skilles fra hverandre,
da vil løvet og gresset forgå.

CHRISTKINDLEINS WIEGENLIED
LULLABY FOR THE CHRIST CHILD
O Jesulein zart, daß Kripplein ist hart,
wie liegst du so hart.
Ach schlaf, ach schlaf, ach tu die Äugelein zu,
ach schlaf und gib uns die ewige Ruh.

Schlaf, Jesulein, wohl,
nichts hindern soll, Ochs, Esel und Schaf sind
alle im Schlaf.
Ach schlaf, o Kind, ach tu dein Äugelein zu,
ach schlaf und gib uns die ewige Ruh.

Die Seraphim singt, und Cherubim klingt,
viel Engel im Stall, die wiegen dich all.
Ach schlaf, ach schlaf, ach tu die Äugelein zu,
ach schlaf und gib uns die ewige Ruh.

*Baby Jesus tender, your manger is hard,
how hard you lie.
Ah sleep, now, sleep, and close your eyes,
sleep now and grant us eternal rest.*

*Sleep well, Baby Jesus,
nothing to hinder you, ox, donkey and sheep are
all asleep.
Ah sleep, little child, and close your eyes,
sleep now and grant us eternal rest.*

*The Seraphim sing, and hear the singing
of the Cherubim,
angels in the stable rock you to sleep.
Ah sleep, now, sleep, and close your eyes,
sleep now and grant us eternal rest.*

Å, skjøre og lille Jesus, din krybbe er hard,
hvorfor ligger du så hardt?
Så sov, ja sov, lukk øynene dine,
ja sov, og gi oss evig hvile.

Sov godt, lille Jesus,
ingenting skal hindre deg, okse, esel og sauer,
de sover alle.
Så sov, ja sov, lukk øynene dine,
ja sov, og gi oss evig hvile.

Serafene synger og kjerubenes sang klinger,
de mange englene i stallen, de vugger deg alle.
Så sov, ja sov, lukk øynene dine,
ja sov, og gi oss evig hvile.

MARIANNE BEATE KIELLAND
MEZZO-SOPRANO

Magasinet Gramophone skriver om Marianne Beate Kielland: «The mezzosoprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range and unfalteringly true in intonation.»

Hun har studert ved Norges musikkhøgskole under Svein Bjørkøy, men har også studert med Oren Brown og Barbara Bonney. Hun er i dag etablert som en av Skandinavias fremste sangere, og opptrer jevnlig på konsertscenene i Europa og Japan under dirigenter som Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Pierre Cao, Arvid Engegård, Thomas Søndergård, Eivind Gullberg Jensen, Thomas Dausgaard, Jos van Immerseel, Joshua Rifkin, Manfred Honeck, Daniel Reuss og Christian Eggen.

Kielland ble i 2012 nominert til Grammy innen kategorien 'Best Classical Vocal Solo' for sin CD-utgivelse «Veslemøy Synsk» av Olav Anton Thommessen, og har med denne og opp mot 30 andre innspillinger samt utstrakt konsertvirksomhet, befestet seg som en bemerkelsesverdig interpret av repertoar fra barokken helt fram til vår tids musikk.

The classical music magazine Gramophone wrote of Marianne Beate Kielland: «The mezzo-soprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range, and unfalteringly true in intonation.»

Kielland studied at the Norwegian Academy of Music with Svein Bjørkøy. Her other teachers have included Oren Brown and Barbara Bonney. Considered today one of Scandinavia's leading singers, she performs regularly on major concert stages in Europe and Japan. Among the conductors with whom she has sung are Phillippe Herreweghe, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Christophe Rousset, Marc Minkowski, Masaaki Suzuki, Pierre Cao, Arvid Engegård, Thomas Søndergård, Eivind Gullberg Jensen, Thomas Dausgaard, Jos van Immerseel, Joshua Rifkin, Manfred Honeck, Daniel Reuss, and Christian Eggen.

In 2012 she received a Grammy nomination in the category of 'Best Classical Vocal Solo' for her recording of «Veslemøy Synsk» by composer Olav Anton Thommessen. With close to thirty other albums in addition to a demanding concert schedule, Marianne Beate Kielland has established herself as an exceptional performer with a wide-ranging repertoire from baroque to contemporary.

NILS ANDERS MORTENSEN PIANO

I 1996 ble Nils Anders Mortensen kåret til 'Årets debutant' av Rikonsertene. Internasjonalt har Mortensen vunnet priser og stipender. Førsteprisen i pianokonkurransen IBLA Grand Prize på Sicilia førte til konserter i USA og Tyskland. I 1998 vant han Mozarteum-prisen i Salzburg. I 2004 mottok han Robert Levins minnepris.

Mortensen har vært solist med de fleste norske orkestre og deltatt ved flere av de norske kammermusikkfestivalene, bl.a. Stavanger, Oslo, Lofoten og Risør. Med Stavanger Symfoniorkester har han spilt inn plate med Geirr Tveitts klaverkonserter. Hans soloplate «Im Freien», med musikk av Debussy, Grieg og Bartok, kom ut i 2012 til strålende kritikker.

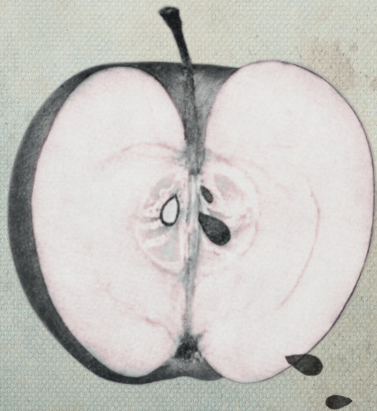
Nils Anders Mortensen er født i Flekkefjord i 1971. Han har spilt piano siden treårsalderen, og vant Ungdommens Pianomesterskap i 1986. Sine studier har han fra Norges musikkhøgskole, École Normale Paris og Hochschule für Musik und Theater Hannover, med Einar Steen-Nøkleberg som lærer. Andre viktige lærere for ham har vært Tatjana Nikolajeva og Hans Leygraf.

In 1996 Nils Anders Mortensen was the recipient of the prestigious Concerts Norway 'Debutant of the Year' award. He has won international prizes and grants, including first prize at the Sicilian IBLA Grand Prize piano competition, which led to performances in the USA and Germany. In 1998 he won the Mozarteum Prize in Salzburg. In 2004 Mortensen received the Robert Levin Memorial Prize.

Mortensen has appeared as soloist with Norway's leading orchestras. He recorded the piano concertos of Geirr Tveitt with the Stavanger Symphony Orchestra. His solo album «Im Freien», with music of Debussy, Grieg, and Bartok, was released in 2012 to glowing reviews.

Nils Anders Mortensen was born in Flekkefjord in 1971. He began playing piano at age three, and in 1986 he won the Norwegian Young Pianist Competition. He studied at the Norwegian Academy of Music, École Normale in Paris, and Hochschule für Musik und Theater in Hannover with Einar Steen-Nøkleberg. Other important teachers have been Tatjana Nikolajeva and Hans Leygraf.

RECORDED IN VÅGAN CHURCH, KABELVÅG, 4 AND 5 JANUARY 2013

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

PIANO TECHNICIAN: ERIC SCHANDALL

BOOKLET NOTES: TORKIL BADEN / MARIANNE BEATE KIELLAND

ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL

BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG

COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS

BOOKLET ILLUSTRATIONS: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS

COVER ILLUSTRATION: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS

PHOTO OF MARIANNE BEATE KIELLAND: ESPEN MORTENSEN

PHOTO OF NILS ANDERS MORTENSEN: PER H. KIRKESÆTHER

THIS RECORD HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM
ARTS COUNCIL NORWAY

FUND FOR PERFORMING ARTISTS

NORWEGIAN MUSICIANS' UNION

LAWO
CLASSICS

LWC1072 | TT: 43:11
© 2014 LAWØ
© 2014 LAWØ CLASSICS